

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2002-2003

11 maart 2003

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN, HUISVESTING EN STEDELIJK BELEID

Vraag om uitleg van de heer Mathieu Boutsen tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over het inzagerecht in de gemeenten in spreidingsplannen inzake asielzoekers

Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over de verfransingsdruk op bepaalde taalgrensgemeenten en het beleid terzake van de Vlaamse regering

Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over eventuele richtlijnen aan gemeenten inzake beperkingen op de mededelingen door burgemeesters en schepenen die kandidaat zijn voor de verkiezingen van 18 mei 2003

Vraag om uitleg van de heer Jan Laurys tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over de selectie van de projecten in het kader van de ondersteuning van stadsvernieuwingsprojecten

Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid

Dinsdag 11 maart 2003

WAARNEMEND VOORZITTER : De heer Bart De Smet

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 14.02 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Mathieu Boutsen tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over het inzagerecht in de gemeenten in spreidingsplannen inzake asielzoekers

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Boutsen tot de heer Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over het inzagerecht in de gemeenten in spreidingsplannen inzake asielzoekers.

De heer Boutsen heeft het woord.

De heer Mathieu Boutsen : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte leden, steeds vaker weigeren gemeentebesturen aan gemeenteraadsleden het inzagerecht in de plannen die betrekking hebben op de spreiding van de instroom van asielzoekers.

In het verleden werd op dit vlak echter reeds een precedent geschapen, namelijk door inzage te geven in de spreidingsplannen. Dit is logisch, daar de spreidingsplannen op gemeentelijk vlak moeten worden geïmplementeerd, en dus deel uitmaken van het gemeentelijke beleid. Op dit laatste moeten de gemeenteraadsleden gezien hun mandaat controle uitoefenen. Op een of andere wijze moeten ze dus kennis kunnen nemen van de asielzoekersspreidingsplannen, teneinde hun taak ten volle en naar behoren te kunnen uitoefenen.

Ik citeer uit een schrijven van 19 januari 1990 van toenmalig minister Tobback aan de provinciegou-

verneurs. 'Geen akte, geen stuk betreffende het bestuur mag aan het onderzoek van de raadsleden worden onttrokken. Het inzagerecht strekt zich uit tot alle documenten van gemeentelijk belang. Onder bestuursdocument dient begrepen te worden elke bij het gemeentebestuur berustende informatiedrager.'

Mijnheer de minister, ik neem aan dat de spreiding van de instroom van asielzoekers een federale aangelegenheid is. Wanneer echter die spreidingsplannen aan de gemeenten worden overgemaakt, wordt dit een gemeentelijke aangelegenheid en is bijgevolg het inzagerecht van de gemeenteraadsleden van toepassing. Kunnen gemeentebesturen aan de gemeenteraadsleden inzage weigeren in de spreidingsplannen met betrekking tot asielzoekers ? Op welke gronden kunnen ze deze informatie onthouden aan hun gemeenteraadsleden ? Hebt u hierover reeds instructies gegeven aan de gemeenten, per omzendbrief of op een andere wijze ?

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, in eerste instantie wens ik de vraagsteller erop te wijzen dat het spreidingsplan behoort tot de bevoegdheid van de minister van Maatschappelijke Integratie, en dit volgens het koninklijk besluit van 17 november 1999 tot wijziging van het koninklijk besluit van 20 juli 1999 houdende vaststelling van bepaalde ministeriële bevoegdheden.

Ik wil hieraan toevoegen dat de dienst Vreemdelingenzaken enkel tussenbeide komt met betrekking tot de individuele toewijzing van een asielzoeker aan een welbepaalde gemeente, en dit tot het aantal plaatsen dat voor die gemeente werd vastgesteld in het spreidingsplan, is bereikt.

Ten slotte wil ik er de aandacht op vestigen dat het inzagerecht van gemeenteraadsleden, vervat in ar-

Van Grembergen

tikel 84 van de nieuwe gemeentewet, zoals alle organieke wetten met betrekking tot de gemeenten, sinds 1 januari 2002 onder de bevoegdheid valt van de gewesten. De behandeling van klachten hierover behoort dus ook tot onze bevoegdheid.

Het inzagerecht van de gemeenteraadsleden is geregeld in artikel 84 van de nieuwe gemeentewet. In dat artikel wordt gesteld dat geen akte, geen enkel stuk betreffende het bestuur van de gemeente mag worden onttrokken aan het onderzoek van de raadsleden. Het inzagerecht strekt zich derhalve uit tot alle documenten van gemeentelijk belang die zich bij het gemeentebestuur bevinden. Het document met betrekking tot het spreidingsplan houdende vastlegging van het aantal asielzoekers die aan een welbepaalde gemeente zijn toegewezen behoort dus ontegensprekelijk tot de documenten van gemeentelijk belang en kan dus niet aan het inzagerecht van de gemeenteraadsleden worden onttrokken. Gelet op het voorgaande bestaat er dus geen wettelijke of decretale grond om deze informatie aan de gemeenteraadsleden te onthouden.

Over de toepassing van artikel 84 van de nieuwe gemeentewet en over de concrete organisatie van het inzagerecht door de gemeentebesturen werd toelichting gegeven in de omzendbrieven van 19 januari 1990 en van 28 juni 2002. Daar ik tot op heden geen klachten heb ontvangen over dit inzagerecht, heb ik daarover uiteraard geen specifieke mededeling gedaan in die omzendbrief. Het antwoord dat ik nu geef is echter een formeel antwoord. Het behoort tot de parlementaire stukken en moet de gemeenteraadsleden toelaten om het inzagerecht op te eisen wanneer hen dat wordt geweigerd.

De voorzitter : De heer Boutsen heeft het woord.

De heer Mathieu Boutsen : Mijnheer de minister, we kunnen in de praktijk dus met uw antwoord naar de betrokken gemeentelijke instantie stappen om dit inzagerecht af te dwingen ?

Minister Paul Van Grembergen : Inderdaad. Als de gemeentelijke overheid dan formeel weigert om hieraan te voldoen, dan moet u een klacht indienen. Samen met dit antwoord zal aan de gemeente dan worden meegedeeld dat ze buiten haar rechten en plichten treedt.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over de verfransingsdruk op bepaalde taalgrensgemeenten en het beleid terzake van de Vlaamse regering

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Van Nieuwenhuysen tot de heer Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over de verfransingsdruk op bepaalde taalgrensgemeenten en het beleid terzake van de Vlaamse regering.

De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Mijnheer de voorzitter, bepaalde mensen menen dat de taalproblematiek niet meer van deze tijd is. In Brussel pleiten bepaalde Vlaamse ministers zelfs voor de afbouw van de taalwetgeving die ze als te stringent ervaren. Ik heb de indruk dat, ten behoeve van de communicatie met anderstaligen, elders in Vlaanderen vrij gemakkelijk van de taalwetgeving wordt afgeweken ten gunste van het Engels.

Met betrekking tot deze problematiek heeft de Vlaamse regering eigenlijk maar twee aandachtsgebieden meer, namelijk Voeren en de Vlaamse Rand – het Brussels Hoofdstedelijk Gewest laat ik hier even buiten beschouwing. De opeenvolgende Vlaamse regeringen hebben ten aanzien van deze gebieden een gericht beleid gevoerd. Dit blijkt onder meer uit de actieplannen van de Vlaamse regering en uit de specifieke middelen waarin de Vlaamse begroting jaarlijks voorziet.

Het actieplan voor de Vlaamse Rand is onlangs geactualiseerd. Momenteel wordt in de commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand overigens een hoorzitting over dit onderwerp gehouden. Het actieplan voor Voeren is nog niet geactualiseerd. De Vlaamse regering gaat er blijkbaar van uit dat het aantreden van het nieuwe gemeentebestuur dit overbodig maakt, maar daar heb ik mijn twijfels over. De Vlamingen in Voeren worden immers nog steeds met een sterke Franstalige druk geconfronteerd. De school van Retour à Liège bestaat nog steeds. In Sint-Martens-Voeren beschikken de Franstaligen over een sport- en cultuurcentrum waar de Vlamingen enkel van kunnen dromen. De Franse Gemeenschap en het Waals Gewest ontwikkelen of ondersteunen nog steeds activiteiten in Voeren. Vlaamsgezinde inwoners van Voeren worden nog steeds geregeld geïntimideerd.

Van Nieuwenhuysen

De Vlaamse Rand en Voeren zijn bekende dossiers, en heel wat mensen hebben de indruk dat er zich elders geen problemen meer voordoen. Hoewel we hier meestal niets over te horen krijgen, heb ik evenwel de indruk dat de verfransingsdruk in een aantal gemeenten langs de taalgrens stijgt. Ik denk hierbij in eerste instantie aan een aantal minder bekende faciliteitengemeenten, zoals Spiere-Helkijn en Mesen. Deze West-Vlaamse gemeenten worden de jongste tijd geconfronteerd met een aanzienlijke inwijking van Fransen, die dankbaar gebruik maken van de faciliteiten.

Het dossier van de gemeenteschool in Spiere-Helkijn is hier al eerder aan bod gekomen. Deze school moet steeds meer Franstalige kinderen onthalen. Niet al deze kinderen wonen in de gemeente, het gaat eveneens om kinderen die aan de andere kant van de taalgrens wonen. Blijkbaar zijn hun ouders van oordeel dat de Waalse scholen niet het onderwijs bieden, onder meer wat het taalonderwijs betreft, waar hun kinderen volgens hen recht op hebben. Het gevolg is evenwel dat de Nederlandstalige kinderen in die school ook niet langer onderwijs krijgen dat aan de verwachtingen van hun ouders voldoet.

In Spiere-Helkijn dreigt een spiraalbeweging te ontstaan die we in Brussel al eens hebben gezien en die in de Vlaamse Rand momenteel in volle gang is. Nederlandstalige ouders kiezen steeds meer voor scholen in andere gemeenten, waar zich geen problemen voordoen, of verhuizen gewoon naar een andere gemeente.

Dergelijke problemen doen zich overigens niet enkel in faciliteitengemeenten voor. Ik herinner me de noodkreet die enkele jaren geleden door de gemeenteschool van Vossem werd geuit. In deze school waren heel wat kinderen uit Waals-Brabant ingeschreven. Dit had uiteraard belangrijke pedagogische en ruimtelijke gevolgen. De school beschikte onder meer niet over voldoende ruimte om deze toestroom aan nieuwe kinderen op te vangen.

Deze problematiek heeft uiteraard ook haar goede kanten. Er is bij de Franstaligen blijkbaar heel wat belangstelling voor het Nederlands. Veel van hen zijn zich blijkbaar bewust van de noodzaak Nederlands te kennen.

Ik ben evenwel van mening dat de Vlaamse overheid te weinig aandacht aan de bestaande problemen schenkt. We mogen niet uit het oog verliezen dat veel Franstalige inwijkelingen zich niet wensen

aan te passen maar verwachten dat de lokale bevolking en het lokale bestuur zich aan hen aanpassen. Vorig jaar heeft de Raad van Europa de beruchte resolutie inzake de zogenaamde minderheden in dit land goedgekeurd. Ik vrees dat deze beslissing de negatieve houding van deze inwijkelingen nog heeft versterkt.

Ik heb de indruk dat de Vlaamse regering geen belangstelling voor deze problematiek heeft, want buiten Voeren en de Vlaamse Rand wordt er bijzonder weinig aandacht aan besteed. Aangezien deze evolutie niet in het oog springt, vraag ik me af of de Vlaamse regering deze problematiek onderkent. Beseft de Vlaamse regering dat de verfransingsdruk in bepaalde gemeenten aan de rand van Vlaanderen stijgt? Is de Vlaamse regering bereid om in dit verband een gericht beleid te voeren? Een dergelijk gericht beleid kan enkel effect hebben indien we weten waar de problemen zich precies situeren. Ik heb het hier zowel over een geografische als over een inhoudelijke situering.

Het onderwijs is slechts één aspect van deze problematiek: er zijn nog heel wat andere aspecten aan verbonden, zoals de correcte toepassing van de taalwetgeving door de openbare besturen en het onthaal van nieuwkomers.

Ik vraag me vooral af waarom nog steeds zoveel Franstaligen naar die gemeenten verhuizen – ik heb alleszins de indruk dat het er nog steeds zeer veel zijn. Ik baseer me hiervoor op de berichten die ik uit die gemeenten ontvang. Mijns inziens zou het onverstandig zijn om deze toestand te negeren of te onderschatten. We mogen niet wachten tot zich ernstige problemen voordoen, want in de meeste gevallen is het dan al te laat. We weten allemaal tot welke toestanden een dergelijke evolutie kan leiden.

Mijnheer de minister, bent u bereid om hierover een studie te laten uitvoeren? Ik weet dat geregeld naar studies wordt gegrepen om een probleem op de lange baan te schuiven, maar in dit geval lijkt een studie me bijzonder nuttig. Ik vraag dat u een studie zou opmaken waarin de toestand correct kan worden ingeschat en de problemen kunnen worden aangewezen, want op die manier kan indien nodig in een tweede fase een gericht beleid worden gevoerd.

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, mijnheer Van Nieuwenhuysen, uiteraard ben

Van Grembergen

ik het 100 percent eens met de stelling dat we in Vlaanderen een groot belang moeten hechten aan de gemeenten en gebieden aan de taalgrens. Ik ben niet blind of ongevoelig voor de insijpelingen, noch voor de verfransingsdruk die sterk of fragiel kan zijn. U zult vragen of dit alleen geldt voor mij of voor de hele Vlaamse regering. Ik zal het thema aan bod laten komen tijdens de regeringsbesprekingen. Mijn collega-ministers aanvaardden de brede lijnen van het algemeen concept van de ontvoogding van de Vlaamse Beweging.

Ik betreurt dat sommige gemeentebestuurders de verfransingdruk actief voeden, zelfs ten koste van een goed bestuur en van goed samenleven in de gemeente – u weet naar welke bestuurders ik verwijs. De Vlaamse regering ziet toe op deze zaak. Meldingen en klachten die aan mij wordt meegedeeld, wordt niet zomaar aan de kant gelegd, integendeel : we treden op binnen de grenzen van de taalwetgeving en van de verantwoordelijkheden van de gouverneurs en van onszelf.

Over de Vlaamse Rand en Voeren heb ik in mijn beleidsbrief 2002-2003 nogmaals benadrukt dat deze gemeenten tot het grondgebied van het Vlaams Gewest behoren en dat de Vlaamse regering nauwgezet zal toezien op het correct gebruik van de talen in bestuurszaken. In mijn beleidsbrief staat ook dat de Vlaamse regering de faciliteiten respecteert. Ze staan in de Grondwet, en de Grondwet is inderdaad geen vodge papier, voor niemand. Inzake het administratief toezicht treedt de Vlaamse overheid kordaat op bij elke overtreding. De omzendbrief-Peeters wordt door mij onverkort toegepast en bij elke discussie, ook met het federale niveau, gehanteerd als de politieke keuze en beleidslijn van de Vlaamse regering. We zullen dit blijven doen, tenzij er een arrest komt van de Raad van State over deze materie. Omdat de Raad van State reeds zo lang talmt, ga ik ervan uit dat onze argumenten minstens even sterk zijn als die van degenen die onze stelling aanvallen.

In de gemeente Voeren treedt sinds de jongste samenstelling van de bestuursmeerderheid de taalproblematiek minder op de voorgrond en wordt ook veel minder als provocatief ervaren. Toch zijn er nog figuren aanwezig uit de tijd van Happart. Ze hebben aan die tijd een traditie en een zekere rancune overgehouden. Ze hebben zich zeker nog niet bij de gang van zaken neergelegd en aanvaardden nog niet alles. Het zal tijd vergen om bruggen te bouwen. Het huidige gemeentebestuur en zeker de huidige burgemeester proberen om iedereen in de

gemeente correct te besturen. Sommigen die zich in de omgeving van Happart bewogen, beweerden Franstalig te zijn, maar waren het niet. Ze hebben bepaalde keuzes gemaakt op basis van familievetes en -botsingen. Een goed bestuur in Voeren moet goed kunnen omgaan met de situatie, zowel op emotioneel als op psychologisch vlak, en moet proberen lessen te trekken uit het verleden en uit de familievetes. Het moet mogelijk zijn om de volgende drie jaar in Voeren de invulling van de taalwetgeving veilig te stellen. Ik heb er goede hoop op dat er een verstandig beleid wordt gevoerd in Voeren, maar toch moeten we waakzaam blijven en optreden tegen inbreuken.

Onlangs heb ik de gouverneur van Vlaams-Brabant gevraagd om de commissarissen de gemeenteraadszittingen te laten bijwonen, zeker in de periode voor de verkiezingen van 18 mei. We weten dat provocatie een middel is om herrie te veroorzaken en problemen in de belangstelling te plaatsen, ook al zijn provocaties soms tekens van zwakheid. Nu wonen commissarissen de gemeenteraadszittingen bij.

Behalve in de Vlaamse Rand verloopt het bestuur in de gemeenten langs de taalgrens correct, met respect voor het Vlaams karakter van de gemeenten en in voorkomend geval voor de faciliteiten die worden toegekend aan de inwoners die erom verzoeken. Binnen mijn bevoegdheidsdomein inzake het administratief toezicht op de beslissingen van de lokale overheden worden mij zo goed als geen klachten gemeld over de naleving van de taalwetgeving in bestuurszaken. Ik ga er dan ook van uit dat zich op administratief gebied in die gemeenten weinig of geen problemen voordoen.

Vanzelfsprekend besef ik dat in meerdere gemeenten, vooral rond Brussel, een toenemend gebruik van het Frans kan worden waargenomen in de dagelijkse betrekkingen tussen burgers. U vraagt me hoe daartegen wordt opgetreden. Misschien ben ik nu wat stout, maar ik denk dat we al een hele stap verder zouden staan als alle Vlamingen in de Rand bij elk contact met andere burgers het algemeen Nederlands zouden gebruiken – en ik heb het nu niet over het gebruik van taal in de vriendenkring of thuis. Ik kan me goed voorstellen dat burgers voor wie de taalgevoeligheid anders ligt, die zich thuis willen voelen in onze gemeenten en die in de streek worden ondergedompeld in allerlei taalbad, het moeilijk hebben om zich onze taal eigen te maken en in de streek in te burgeren. We laten nu echter middelen liggen die we zouden kunnen inzetten.

Van Grembergen

Ik ben terughoudend om een nieuwe studie te laten uitvoeren. Ik ben ervan overtuigd dat in alle gemeenten die op de taalgrens liggen een goed onderwijs in onze lagere en middelbare scholen, een uitstekend universitair onderwijs, een goed bestuur dat verantwoordelijk omspringt met de middelen en een goede infrastructuur biedt voor culturele centra en initiatieven, de beste wijze is om anders-taligen aan te zetten kennis te maken met ons en met ons een gesprek aan te gaan. Dat is immers wat onze identiteit draagt. We zijn geen volk van onderontwikkelden, maar een volk dat in de 21e eeuw leeft, met alle kansen die dit biedt. We hebben ervaring op veel terreinen, zowel inzake cultuur en intellect als inzake tewerkstelling, die we met hen kunnen delen. Zo zullen ze de stap zetten om deel te worden van die hoogbegaafde maatschappij die Vlaanderen is.

Soms knelt het schoentje immers daar. Ik zal nu opnieuw iets zeggen dat niet in de kranten komt. Zowel u als ik kennen een aantal vooraanstaande Vlaamse families, die generaties lang een bijdrage hebben geleverd aan de Vlaamse ontvoogdingsstrijd. De huidige generatie en hun kinderen spreken nu echter Frans. Als ik hen daarop wijs, voeren ze ter verontschuldiging aan dat dit te maken heeft met de wijze waarop ons hoogbeschaafde volk soms haar eigen cultuur verbergt en er te weinig glans aan geeft. Daarom werden ze verleid door de glans van een andere cultuur. We moeten terzake wat zelfkritiek leveren. Ik wil die leveren op mijn eigen gemeenschap, want dat stel ik ook vast.

Mijnheer Van Nieuwenhuysen, u weet hoezeer ik, net als u, steeds erg bezorgd ben geweest over en aandacht heb gehad voor de integriteit van onze cultuur, van onze grenzen en ons taalgebied. Dit kan maar worden volgehouden als we zelf pijlers zijn van beschaving en verdraagzaamheid en van hoge cultuur. Soms schort het wat dat laatste betreft.

De voorzitter : De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk van Nieuwenhuysen : Mijnheer de minister, ik dank u, maar ik vrees dat ik niet duidelijk genoeg ben geweest in mijn vraagstelling. Met deze vraag had ik niet zozeer de bedoeling me te richten op de gekende probleemgebieden, zoals de Vlaamse Rand en Voeren. Ik heb de aandacht willen vestigen op het feit dat er in Voeren misschien toch

nog wel plaats is voor een actieplan, maar meer ook niet.

Wel vraag ik de aandacht voor het feit dat er naar mijn gevoel een aantal potentiële probleemgebieden langs de taalgrens in de maak zijn. Dan gaat het vaak om kleine gemeenten, waarvan we nauwelijks de naam kennen. Daar is momenteel een analoge evolutie bezig als die van de Vlaamse Rand rond Brussel. In Voeren ligt het probleem een beetje anders. U zinspeelde er zelf op.

Ik kan die potentiële probleemgebieden ook niet zomaar opsommen, maar ik weet dat ze wel bestaan. Daarom vraag ik of de Vlaamse regering bereid is om daar onderzoek naar te doen. Die studie zou geen overbodige studie zijn, want aan de hand van de resultaten ervan zou de overheid in die gebieden waar een verfransingsdruk wordt waargenomen, een gericht beleid kunnen voeren. Naar analogie met de actieplannen voor Voeren en voor de Vlaamse Rand zouden ook daar actieplannen kunnen worden vooropgesteld, met een specifiek beleid gericht op die gebieden.

Op de eerste plaats denk ik dan aan het onderwijs. Ik heb u het voorbeeld gegeven van een aantal gemeenten waar zich hetzelfde fenomeen voordoet als in Brussel en in de Vlaamse Rand. Daar worden speciale normen gehanteerd. In een aantal gemeenten langs de taalgrens elders in Vlaanderen zou zich wel eens een gelijkaardig beleid kunnen opdringen.

Mijnheer de minister, u had het zelf over het gebrek aan culturele glans. Ook daar lijkt een extra ondersteunend beleid me aan de orde. Ik weet het niet of dat zo is, maar ik denk dat het de moeite loont om dat uit te zoeken. Anders worden we later misschien geconfronteerd met nieuwe probleemgebieden, naast de gebieden die we al kennen. Meer wou ik vandaag niet zeggen.

Minister Paul Van Grembergen : U hebt een aantal gemeenten bij naam genoemd, zoals de kleine gemeente Mesen en de gemeente Spiere-Helkijn. Zonder een definitieve toezegging te doen, wil ik wel eens laten nagaan of bij een eerste meting elementen wijzen op de noodzaak over te gaan tot een diepgaander onderzoek.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over eventuele richtlijnen aan gemeenten inzake beperkingen op de mededelingen door burgemeesters en schepenen die kandidaat zijn voor de verkiezingen van 18 mei 2003

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Van Nieuwenhuysen tot de heer Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over eventuele richtlijnen aan gemeenten inzake beperkingen op de mededelingen door burgemeesters en schepenen die kandidaat zijn voor de verkiezingen van 18 mei 2003.

De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, het zal u ongetwijfeld bekend zijn dat in het licht van de komende verkiezingsperiode een samenwerkingsakkoord werd afgesloten inzake de controle op officiële mededelingen van de leden van de federale regering, maar ook van de gewest- en de gemeenschapsregeringen. De parlementen hebben daarin een aantal afspraken gemaakt inzake beperkingen op officiële mededelingen en voorlichtingscampagnes die uitgaan van deze regeringsleden die zich op 18 mei verkiesbaar stellen.

Het is de bedoeling dat er geen zogenaamde wapenongelijkheid zou ontstaan tussen de kandidaten en de partijen. Men wil met andere woorden vermijden dat ministers hun functie zouden misbruiken om hun persoonlijke imago of dat van hun politieke partij te verbeteren op kosten van de gemeenschap, onder het mom van, bijvoorbeeld, een officiële mededeling. Zo mogen er geen foto's of tekeningen van een regeringslid worden gepubliceerd via verschillende informatiedagers, net zomin als zijn of haar naam, functie of handtekening. Enkel de diensten van het ministerie dat ressorteert onder de minister mogen worden vermeld. Behalve in hoogdringende gevallen mogen er geen regeringsmededelingen worden uitgezonden op de openbare zenders.

Mijns inziens is het aanbevolen om dit ook te vertalen naar het gemeentelijke niveau. Immers, traditiegetrouw dingen er nogal wat burgemeesters en schepenen mee bij de verkiezingen. Ik vind dan ook dat ook die mensen een zekere terughoudendheid aan de dag moeten leggen, bijvoorbeeld in gemeentelijke publicaties, webstekken of dergelijke

meer. Misschien is het aangewezen om dat te bepalen in het nieuwe gemeentedecreet. Het is me niet duidelijk of dat mogelijk is en of dit tijdig zou kunnen gebeuren. Daarom leek een omzendbrief me persoonlijk gepast.

Mijnheer de minister, bent u het eens met de stelling dat lokale uitvoerende mandatarissen net zo goed als ministers aan beperkingen gebonden moeten zijn ? Ik neem aan dat dit wel het geval is. Bent u bereid om terzake richtlijnen te geven aan de gemeentebesturen ?

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, wat het gebruik van middelen bij verkiezingen betreft ben ik nogal jansenistisch ingesteld : een deontologie is noodzakelijk, maar moet vertrekken vanuit de eigen overwegingen. Men zal terzake nooit een volledig reglement kunnen opstellen, want de mensen zijn zeer inventief als ze in de belangstelling willen komen. Regelgeving en omzendbrieven kunnen weliswaar een kader creëren waarbinnen best wordt gedacht, maar dan nog zal de persoonlijke inschatting steeds essentieel zijn.

Ik pleit dan wel voor een vrij strikte waardemeter. Ik ben ervan overtuigd dat die regelgeving en deontologische inschatting de politiek en alle politici een dienst zullen bewijzen. Uiteindelijk is dit in ons voordeel. Sommige privé-initiatieven benaderen of overschrijden de grens van de communicatietechnieken die worden toegepast om bekend te worden. Ze berokkenen niet alleen de persoon in kwestie zelf schade, maar ook de politiek in het algemeen. Ik verkies terzake dus een strenge houding.

Ook lokale mandatarissen die kandidaat zijn bij de komende federale verkiezingen moeten zich houden aan een aantal deontologische regels, analoog met de regels die zijn afgesproken tussen de leden van de verschillende regeringen. Het is evident dat lokale mandatarissen geen gebruik mogen maken van, onder andere, gemeentelijke publicaties om zichzelf bij de kiezers uit hun gemeente als kandidaat voor de verkiezingen aan te prijzen. Men kan zichzelf op verschillende wijzen aanprijzen. Dit moet dus vrij ruim worden bekeken.

U vraagt mij daarover richtlijnen te verstrekken. Ik wil erop wijzen dat de Vlaamse overheid, ter gelegenheid van de gemeenteraadsverkiezingen van oktober 2000, reeds een omzendbrief uitvaardigde.

Van Grembergen

Deze richtlijn verscheen in het Belgisch Staatsblad van 16 maart 2000 en is nog steeds van kracht. In die omzendbrief is duidelijk bepaald dat inzake het gebruik van gemeentelijke informatiebladen de nodige kiesheid aan de dag moet worden gelegd – het lijkt me dat het woord ‘kiesheid’ hier een zeer duidelijke betekenis heeft. Een infoblad is bedoeld om de bevolking op een neutrale, objectieve manier te informeren over de organisatie en de werking van de diensten en over de gemeentelijke activiteiten. Het betreft hier een officiële uitgave van een gemeente en niet van een zetelende meerderheid of van een individueel mandataris.

In een officieel infoblad moet elke schijn van partijdigheid worden geweerd. Een publicatie die met gemeentelijke middelen wordt verspreid, mag en kan niet politiek gekleurd zijn. Leden van het college van burgemeester en schepenen mogen tijdens een verkiezingsjaar geen gebruik maken van het gemeentelijk infoblad om hun verwezenlijkingen van de afgelopen bestuursperiode op een rijtje te zetten. Zeker tijdens de sperperiode mag dit niet gebeuren.

Deze richtlijn is nog steeds van kracht. Ik onderschrijf dit standpunt ten volle. Een publicatie die met gemeentelijke middelen wordt verspreid, mag niet voor persoonlijke doeleinden worden gebruikt. Zo mag de Gezinsbond geen lovend artikel over een schepen of over de burgemeester in een gemeentelijk infoblad publiceren. Op die manier zou namelijk onrechtstreeks gebeuren wat we rechtstreeks verbieden.

Mijnheer Van Nieuwenhuysen, ik hoop dat dit een duidelijk antwoord is.

De voorzitter : De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Het antwoord van de minister is zeer duidelijk. Refererend aan de vorige vraag om uitleg, zou ik de Vlaamse regering evenwel willen suggereren de gemeentelijke bladen uit de Vlaamse Rand tijdens de komende verkiezingsperiode nauwlettend in het oog te houden.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Jan Laurys tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over de selectie van de projecten in het kader van de ondersteuning van stadsvernieuwingsprojecten

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Laurys tot de heer Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over de selectie van de projecten in het kader van de ondersteuning van stadsvernieuwingsprojecten.

De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, tijdens de begrotingsbesprekingen en in uw antwoord op een vraag om uitleg van de heer De Smet hebt u verklaard dat 31 Vlaamse steden in totaal 43 projecten hebben ingediend. Vier steden hebben geen project ingediend. Mijn eigen stad, Diest, is een van die vier steden. Aangezien ik in Diest deel uitmaak van de oppositie, draag ik in dit verband evenwel geen enkele verantwoordelijkheid.

In totaal vergen al de ingediende projecten een subsidie van 141 miljoen euro. Het totale investeringsbedrag bedraagt ongeveer 1,2 miljard euro. Het is van in het begin duidelijk geweest dat het maken van een definitieve keuze niet eenvoudig zou zijn, want er is slechts in een subsidiebedrag van 25 miljoen euro voorzien.

In december 2002 heeft de jury de minister een shortlist van de projecten bezorgd. De geselecteerde steden zouden de kans krijgen om hun dossiers verder uit te werken. In februari 2003 is de definitieve beslissing gevallen. We weten welke negen projecten uiteindelijk in aanmerking zijn genomen. We hebben geen enkele reden om te vermoeden dat er ook maar enige politieke beïnvloeding is geweest – de resultaten bewijzen dit overigens. Het is evenwel begrijpelijk dat in de steden die niet zijn geselecteerd een aantal vragen worden gesteld.

Mijnheer de minister, welke criteria hebben bij de definitieve keuze van de negen projecten de doorslag gegeven ? Wat zal gebeuren indien de geselecteerde steden er niet in slagen een definitief dossier rond te krijgen ? Zullen die steden worden ondersteund, of zullen de projecten aan andere steden worden toegekend ? Welke procedure zal in dit verband worden gehanteerd ?

Laurys

De projecten die niet in aanmerking zijn genomen, kunnen van een beperkte steunsubsidie genieten. Hoe groot is die steunsubsidie ? Wat houdt dit precies in ? Zal deze ondersteuning de betrokken steden in staat stellen om de geplande projecten alsnog te realiseren ? Wat is de bedoeling van deze steun precies ?

Ik zou hier ook nog even willen terugkomen op de vraag om uitleg die de heer De Smet in november 2002 heeft gesteld. Het grote aantal ingediende projecten toont aan hoe groot de behoefte aan en de belangstelling voor stadsvernieuwing is. Zal de ondersteuning van dergelijke projecten worden verlengd ?

In november 2002 heeft de minister gezegd dat dit van de begroting zou afhangen. De begroting is ondertussen bekend en de begrotingsbesprekingen zijn achter de rug. Kunt u al bevestigen of deze actie in de toekomst zal worden voortgezet ?

De voorzitter : Mevrouw Guns heeft het woord.

Mevrouw Dominique Guns : Mijnheer de voorzitter, ik zou ook enkele vragen over de uitvoering van het decreet willen stellen.

Een van de voorwaarden is de inbreng van minimaal 30 percent aan privé-middelen. Ik weet natuurlijk niet of de minister de projectaanvragen zelf heeft ingekeken, maar ik vraag me af in welke mate uit de ingediende projecten blijkt dat de privé-inbreng minstens 30 percent bedraagt.

Zijn aan die tegemoetkoming van de privé-sector financiële garanties verbonden ? Zal de privé-inbreng contractueel worden vastgelegd ? We mogen overigens niet vergeten dat de realisatie van deze projecten heel wat tijd in beslag zal nemen. Wat moet er gebeuren indien een privé-partner zich in de loop van een project terugtrekt ? Wat zouden de gevolgen hiervan zijn ? Hoe kan in de nodige contractuele garanties worden voorzien ?

Welke partners worden door u precies als privé-partners beschouwd ? Ik heb vernomen dat de NMBS en De Lijn als privé-partners worden beschouwd. Wat vindt u hiervan ? Is dit in overeenstemming met de wet ? Kunnen de volle dochterondernemingen van publieke rechtspersonen als privé-partners worden beschouwd ?

Zouden we de kans kunnen krijgen om de ingediende projecten eens in te kijken ? Ik besef dat we

niet in staat zijn de haalbaarheid of de integratie van deze projecten te beoordelen, en wat de structuur betreft, moeten we op de beslissingen van de jury afgaan. Over bepaalde andere punten en voorwaarden zouden we daarentegen wel een oordeel kunnen vellen. Ik stel deze vraag omdat ik meen dat dit deel uitmaakt van ons parlementair werk.

De voorzitter : De heer Logist heeft het woord.

De heer Marcel Logist : Mijnheer de voorzitter, ik zou me graag aansluiten bij de vraag om uitleg van de heer Laurys. De steden die momenteel niet in aanmerking komen, hebben ook heel wat inspanningen geleverd. Ze vallen uit de boot omdat ze zijn tekortgeschoten bij het indienen van het dossier.

Ik heb vernomen dat de steden die in aanmerking komen voor het zogenaamde herexamen via de Vlaamse bouwmeester een ondersteuning van 125.000 euro zullen ontvangen. Deze ondersteuning moet hen in staat stellen een beter dossier in te dienen en de tekortkomingen op het vlak van de urbanisatie weg te werken.

Ik hoop dat de Vlaamse regering de nodige middelen zal vinden om een tweede fase van het Stadsvernieuwingfonds mogelijk te maken. Indien die tweede fase er niet komt, laten we immers heel wat steden in de kou staan. Ik hoop van harte dat deze tweede fase zo snel mogelijk kan worden gerealiseerd.

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, de vragen die hier worden gesteld, zijn bijzonder interessant. De stadsvernieuwing vormt een van de centrale elementen van het Vlaams regeerakkoord. De verdeling van de middelen in het Stadsvernieuwingfonds moet boven elk partijpolitiek gekrakeel staan.

Ik begrijp dat een aantal steden en gemeenten teleurgesteld zijn, maar er is helemaal geen sprake geweest van politieke beïnvloeding op het beoordelingswerk door de jury. Het was trouwens een reusachtig werk om alle projecten te beoordelen. Ik zou het niet als argument mogen gebruiken, maar toch wijs ik op de veelzijdigheid van de projecten. De politieke verantwoordelijken van die steden bewijzen dat er geen enkele relatie is tussen de meerderheid in de Vlaamse regering en de meerderheid in de Vlaamse gemeenten en steden.

Van Grembergen

Op 21 februari heeft de Vlaamse regering de shortlist met stadsvernieuwingsprojecten goedgekeurd. De shortlist bevat negen projecten in volgende steden : Sint-Niklaas, Leuven, Gent, Kortrijk, Eeklo, Brugge, Vilvoorde, Hasselt en Antwerpen. De Vlaamse regering ging daarmee in op het voorstel van de jury. Het werd wel becommentarieerd, maar we hebben er ons aan gehouden. Tevens werd voor Antwerpen en Gent in een reserveproject voorzien dat enkel voor subsidiëring in aanmerking komt als het andere project van de stad niet af geraakt.

In de rangschikking van de projecten kwamen Antwerpen en Gent tweemaal in aanmerking. Dat gebeurde volgens de voorwaarden en de bepalingen van het decreet. De Vlaamse regering heeft echter beslist om geen twee projecten per stad toe te staan. Ze kunnen slechts één keer langs de kassa passeren. We onderschatten de noden van Antwerpen en Gent zeker niet, maar we willen de andere steden en gemeenten niet het signaal geven dat alleen de grote steden en gemeenten het kunnen halen dankzij hun technische omkadering, hun studie bureaus, hun ervaring uit het verleden met SIF-projecten en dergelijke. Ze bevinden zich in een voordelige positie ten opzichte van kleinere steden, maar die positie mag geen systeem vormen waardoor zij altijd alle beslag kunnen leggen op de middelen voor stadshernieuwing.

De beslissing van de regering houdt in dat de steden binnen de 6 maanden – dus voor 1 september 2003 – een volledig dossier moeten indienen dat opnieuw door de jury zal worden beoordeeld. Het is dus niet zo dat de projecten op de shortlist zeker de eindmeet zullen halen.

U vroeg of de PPS-situatie helder was en in akkoorden is vervat. De PPS-situatie moet helder zijn in het voorgestelde project, maar dat project bevat natuurlijk nog geen formeel akkoord inzake 35 of 30 percent. Vóór de definitieve afronding moet dat wel het geval zijn. In de tweede ronde moet het dossier bij wijze van spreken notarieel klaar zijn.

Naast de vaststelling van de shortlist heeft de Vlaamse regering me gevraagd een voorstel van conceptsubsiëring uit te werken en aan de Vlaamse regering voor te leggen. Daarmee wordt ingegaan op een advies van de jury om diverse steden een subsidie toe te kennen voor projectdefinitie en projectvoorbereiding. De jury stelt in haar verslag dat hiervoor in de eerste plaats die steden in aanmerking komen die reeds een beloftevol project indienden, maar niet over voldoende plan-

ningscapaciteit beschikken. Een aantal steden hebben inspanningen geleverd om een dossier voor te bereiden. We zouden nu in onze handen kunnen krijgen omdat ze van de lijst zijn verdwenen, maar dat doen we niet. Het is niet de bedoeling steden te elimineren, maar wel om alle steden met ideeën en projecten te begeleiden. We hopen dus niet dat de steden niet slagen om zo het geld op een andere wijze te kunnen benutten, maar wel dat alle steden slagen en daarom staan we de steden bij die een project indienen.

Het geheel zou de vorm aannemen van een begeleidde projectvoorbereiding die simultaan in een aantal steden wordt opgezet en diverse projectvoorbereidende initiatieven aanwakkert op het vlak van planning en ontwerp, consultatie, inspraak, vorming enzovoort. In het decreet staat immers dat de buurt bij het project moet worden betrokken, dat daarvoor begeleiding noodzakelijk is en dat er zekerheid moet zijn dat het geen verjagingseffect heeft op een deel van de bevolking. Al deze punten moeten planmatig worden uitgewerkt. De tijd tussen het goedkeuren van het decreet en het indienen van de dossiers was kort om alle zaken te kunnen ordenen en te regelen en daarom willen we helpen. Op grond van de inzendingen komen volgens de jury volgende steden voor dergelijke begeleidde projectvoorbereiding in aanmerking : Sint-Truiden, Aarschot, Oudenaarde, Aalst, Halle, Tongeren, Ronse en Tienen.

Mijnheer Laurys, u vroeg meer duidelijkheid over de door de jury gehanteerde criteria om tot een shortlist te komen. Ik wijs erop dat het dossier volledig ter beschikking staat van de steden en parlementsleden. Uit het procesverslag van de jury kan worden opgemaakt dat die op basis van de criteria van het decreet en het besluit heeft gewerkt met twintig beoordelingsrubrieken. Voor de besprekingen werden deze twintig rubrieken gebundeld in zes principes. Ik som ze even op, maar voor details verwijs ik naar mijn schriftelijk antwoord dat ik aan de commissiesecretaris zal overmaken. Het project moet een vernieuwend karakter hebben, het moet structureel, strategisch en duurzaam zijn, het moet een kwalitatieve ruimtelijke plannings- en ontwerpbasis hebben en het moet wonen en andere activiteiten integreren. Het project kan immers niet alleen over wonen gaan, maar moet ook betrekking hebben op winkels, pleintjes, straatvernieuwing, privé-initiatief en dergelijke.

Een ander principe was de mate waarin een interessante en werkbare PPS-formule wordt voorgesteld. Mevrouw Guns, u hebt gelijk : sommige steden die plannen indienden, hadden het wel ideëel

Van Grembergen

over PPS, maar als dit op het terrein moest worden waargemaakt, waren er geen materiële voorbeelden van die PPS. Er was alleen het verlangen dit te doen.

Ook timing en uitvoerbaarheid behoorden tot de voorwaarden. Op dit vlak wordt geopteerd voor een middenpositie. Uit de aanvraag moet alleszins blijken dat het project reeds een zekere basis heeft. Het is niet de bedoeling een project goed te keuren waarvan de indienende stad stelt dat het iets is voor binnen 7 jaar. Dat wil niet zeggen dat het volgend jaar volledig rond moet zijn, maar er moet een planmatigheid zijn, een doelstelling, een begin tot een volledige realisatie.

Met deze principes werden in een eerste ronde de projecten door de jury bestudeerd. Dit gebeurde uitsluitend op basis van het ingediende dossier en resulteerde in een ordening van de projecten in drie grote categorieën. Categorie A is die van de goede kanshebbers op definitieve selectie : projecten die uitstekend scores op meerdere van de zes principes en op geen enkele ervan een totaal negatieve appreciatie krijgen. Het zijn projecten waar een grote meerderheid van de jury achter staat. Categorie B is die van de kanshebbers waarbij vragen moeten worden beantwoord : dat zijn projecten die het iets minder goed doen – die minder excellente scores, meer matige appreciaties hebben – of projecten die naast overwegend uitstekende waarden een problematisch of onduidelijk aspect vertonen. Ook gaat het over projecten waarover de juryleden onderling van mening verschillen. Categorie C is die van projecten die het onmogelijk kunnen halen : dat waren projecten met een gebrek aan informatie, projecten die nog onvoldoende op punt staan, projecten die op meerdere vlakken een erg gebrekkige waardering oogsten zonder uitstekende compensaties op andere vlakken, projecten die op meerdere vlakken problematische aspecten vertonen, projecten waar een grote meerderheid van de jury niet achter staat, enzovoort.

Alleen de indieners van de projecten uit categorie A en B werden uitgenodigd om hun project aan de jury voor te stellen. Het ging hier om in totaal dertien projecten. Op basis van de presentatie heeft de jury uiteindelijk een definitief voorstel van shortlist aan de Vlaamse regering voorgelegd. De jury heeft ook rekening gehouden met de ondertussen ingewonnen adviezen van de administratie. Het ging daarbij om 209 adviesvragen aan 19 instanties. Uit de analyse van deze adviezen kon de jury opmaken

dat die niet in tegenspraak waren met de voorgestelde selectie.

Dan was er de vraag over wat er gebeurde met geselecteerde projecten die hun dossier niet volledig rond hebben gekregen. Ik heb reeds aangegeven dat de Vlaamse regering de jury heeft gevolgd in haar advies om voor Antwerpen en Gent een reserveproject mee op te nemen. Ik heb u ook gezegd onder welke voorwaarden dat gebeurt. Deze projecten zijn geen reserve voor andere projecten die niet rond geraken. Dit houdt in dat de middelen voor de projecten die niet door de tweede ronde geraken, niet worden toegewezen en voorlopig in het Fonds voor Eenmalige Uitgaven gereserveerd blijven voor stadsvernieuwing.

Er werd me gevraagd of men de conceptsubsidie ook als projectsubsidie mag bekijken. De conceptsubsidie heeft enkel betrekking op het ontwikkelen van vaardigheden en het uitwerken van kwalitatieve dossiers. De subsidie zal niet van die orde zijn dat daarmee het project zelf kan worden gerealiseerd, maar het zal wel mogelijk maken het project als een dossier op tafel te kunnen leggen. Over de concrete vorm en de mogelijke subsidiëring ben ik nog in bespreking met de Vlaamse Bouwmeester en de jury. Van zodra de Vlaamse regering zich hierover heeft uitgesproken, zal ik niet nalaten ook de commissie hiervan op de hoogte te stellen.

De Vlaamse regering heeft zich voorgenomen volgend jaar een nieuwe oproep te lanceren. Het huidige decreet voorzagt echter maar in een eenmalig bedrag van ongeveer 25 miljoen euro. Binnen de Vlaamse regering worden echter de voorbereidingen getroffen om een aangepast kader voor deze oproep uit te werken. Tevens zal in de begroting 2004 in de nodige middelen worden voorzien. Het gaat hier over geld van het vroegere Mercurius-project, dat onder de verantwoordelijkheid van minister Gabriëls valt. Dit Mercurius-project zal op zichzelf niet meer verder worden uitgevoerd. Dit zal mee worden verwezenlijkt in het kader van het stadsvernieuwingproject. Ook belangrijk in de stadsvernieuwing is de vraag hoe stadsdelen op een beperkte wijze economische waarde kunnen krijgen.

Dan was er nog de vraag over de NMBS en De Lijn. De jury heeft een voorstel geformuleerd over wat als privé en wat niet als privé kan worden beschouwd. Dat standpunt kan ik overmaken aan de commissie.

De voorzitter : De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw uitvoerige antwoord. Als de projecten binnen de 6 maanden niet rond zijn, dan kunnen ze eventueel uit de boot vallen ?

Minister Paul Van Grembergen : Dan kunnen ze uit de boot vallen. Dat geld is dan niet verloren, maar wordt gereserveerd voor de nieuwe reeks.

De heer Jan Laurys : Maar het zou niet kunnen dat de gemeenten die nu een aanmoedigingspremie krijgen en daardoor hun project goed kunnen uitbouwen, dan in de plaats komen ?

Minister Paul Van Grembergen : Neen. Voor dit jaar liggen de projecten vast. Zijn er projecten die niet meer in aanmerking komen, bijvoorbeeld omdat we binnen enkele maanden vaststellen dat wat aanvankelijk als positief werd beoordeeld uiteindelijk toch niet echt concreet wordt ingevuld, dan komt er geen ander project in de plaats, behalve voor Gent of Antwerpen.

De heer Jan Laurys : Dat geldt enkel mochten Antwerpen of Gent niet voldoen ? Dat is gekoppeld aan de twee dossiers ?

Minister Paul Van Grembergen : Ja. Dat betekent dat Antwerpen en Gent momenteel twee goedgekeurde ontwerpen volledig aan het uitwerken zijn, maar er zal altijd maar één ontwerp worden geselecteerd. Als de andere steden die nu meedingen niet voldoen, dan zullen ze die middelen nu niet krijgen, maar ze worden wel geselecteerd voor de volgende invulling.

De heer Jan Laurys : Iets bevreemdt me. De Vlaamse regering heeft twee reserveprojecten klaar : de renovatie van het Schipperskwartier in Antwerpen en de Voorhaven in Gent. Betekent dit dat de Vlaamse regering de voorkeur geeft aan die projecten ? Die komen immers niet overeen met de ingediende projecten. Of is er sprake van een misverstand ?

Minister Paul Van Grembergen : Gent en Antwerpen voldeden met twee projecten. Ze bepalen zelf welk project ze selecteren als reserveproject. Willen ze dat reserveproject morgen naar voren brengen als een effectief project, dan hebben ze daar de kans toe. Dan wordt hun andere project het reserveproject. Dat heeft tot gevolg dat ze bij de eindbeslissing die twee projecten volledig inbrengen bij de jury, maar er zal steeds maar één project worden geselecteerd.

De Vlaamse regering laat geen voorkeur blijken. In de objectieve rangschikking hadden Antwerpen en Gent elk twee projecten. Gaan ze voor de beide projecten, dan is dat goed. Ze mogen er twee voorleggen, maar de jury zal er steeds maar één selecteren.

De heer Jan Laurys : Wat is dan de grond om die twee reserveprojecten aan te duiden ? Gebeurde dat omdat die dossiers al vergevorderd zijn en men er dus onmiddellijk mee kan beginnen ?

Minister Paul Van Grembergen : De jury heeft die projecten mee aangeboden bij de beoordeling. Ze maakten dus deel uit van de resultaten van de jury.

De voorzitter : Mevrouw Guns heeft het woord.

Mevrouw Dominique Guns : Als ik het goed heb begrepen, zal het project pas worden opgestart als de financiële garanties notarieel zijn vastgelegd.

Minister Paul Van Grembergen : Ik bedoelde dan niet dat dit zou moeten gebeuren met een notariële akte, maar wel met de accuratesse en de zekerheid zoals die worden geboden door een notarieel document. Dit zal dus geen literaire of romantische verklaring zijn. Dit zal contractueel gebeuren.

Mevrouw Dominique Guns : U zei dat we de ingediende projecten mochten bekijken. Bij wie moeten we ons dan aanmelden ?

Minister Paul Van Grembergen : Bij de administratie.

Mevrouw Dominique Guns : Ik was niet tevreden met uw antwoord op de vraag of de NMBS en De Lijn publiek of privé zijn. Het antwoord dat de jury daarover een oordeel heeft geveld, voldoet me niet. Wat het onderscheid tussen publieke en privépartners betreft, primeert de wet nog steeds.

Minister Paul Van Grembergen : De Lijn en de NMBS zijn eigenlijk schaduwsystemen, want ze ressorteren niet rechtstreeks onder de overheid. Ook met betrekking tot andere initiatieven is deze discussie momenteel in volle gang. (*Opmerkingen van mevrouw Dominique Guns*)

Een van de goedgekeurde projecten betreft de omgeving van het station van Sint-Niklaas. Dit project omvat het vernieuwen van het station en het realiseren van winkelruimtes en van parkeer- en woongelegenheid. Onafgezien van de vraag of de NMBS al dan niet aan dit project participeert, bedraagt de inbreng van de privé-sector meer dan 30 percent.

Van Grembergen

Ik zal nog eens navragen hoe de rol van de NMBS en van De Lijn precies wordt ingeschat.

Mevrouw Dominique Guns : Ik wilde er gewoon even op wijzen dat de wet het verschil tussen privé- en publieke partners duidelijk omschrijft.

Minister Paul Van Grembergen : Mijns inziens helpt de wetgeving ons op dit vlak niet veel vooruit. *(Opmerkingen van een medewerker van de minister)*

Ik verneem hier net dat de NMBS en De Lijn met betrekking tot deze projecten niet als privé-partners worden beschouwd.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 15.17 uur.*
